

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

2012/2101(INI)

12.4.2013

OPINIA

Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

dla Komisji Prawnej

w sprawie poprawy dostępu do wymiaru sprawiedliwości: pomoc prawna
w sporach transgranicznych
2012/2101(INI)

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Hans-Peter Mayer

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Prawnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. ubolewa, że pierwsze sprawozdanie Komisji dotyczące stosowania dyrektywy 2003/8/WE zostało zlecone dopiero w 2010 r. i przekazane Parlamentowi Europejskiemu dopiero w 2012 r., w związku z czym słabe punkty dyrektywy były analizowane dopiero 10 lat po jej wejściu w życie;
2. ubolewa, że Komisja nie zajmuje się osobno kwestią procedur europejskich, do których dyrektywa w sprawie pomocy prawnej również ma zastosowanie, takich jak europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, mimo że oczywiście można było dogłębnie zbadać stosowanie tej dyrektywy do wspomnianej wyżej procedury w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.;
3. ubolewa, że w państwach członkowskich nie tylko konsumentom i przedsiębiorcom, ale i przedstawicielom zawodów prawniczych i stowarzyszeniom ochrony konsumentów znana jest przeważnie wyłącznie krajowa, a nie europejska pomoc prawna;
4. jest zdania, że nie są dobrze znane również inne europejskie procedury, np. postępowanie w sprawie drobnych roszczeń czy postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty, a bieżąca polityka informacyjna również nie doprowadzi do znacznego zwiększenia wiedzy na ich temat; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dostarczania zrozumiałych i dostępnych informacji o pomocy na etapie poprzedzającym wszczęcie postępowania sądowego i o stosowaniu alternatywnych metod rozwiązywania sporów;
5. apeluje o stworzenie aktualnej i łatwej w obsłudze ogólnounijnej bazy pomocy prawnej, w której można by wyszukiwać adwokatów mogących zająć się sprawami beneficjentów unijnej pomocy prawnej; uważa, że w związku z tym należy podać język(-i), jakim(-i) posługuje się adwokat, oraz porządek(-ki) prawny(-e), w którym(-ych) się specjalizuje; apeluje do Komisji, by we współpracy z państwami członkowskimi wsparła wprowadzenie specjalnych szkoleń dla adwokatów świadczących usługi w ramach pomocy prawnej;
6. apeluje do Komisji i państw członkowskich, by zwróciły szczególną uwagę na grupy najbardziej podatne na zagrożenia, by ich potrzeby zostały należycie uwzględnione;
7. uważa za stosowne wyznaczenie w oparciu o istniejące krajowe systemy pomocy prawnej jednego właściwego organu ds. pomocy prawnej w sporach transgranicznych z głównym biurem w każdym państwie członkowskim, które przyjmowałoby i przekazywało dalej wnioski o pomoc prawną;
8. wskazuje, że kolejne sprawozdanie powinno obejmować liczbę i merytoryczny charakter przypadków w poszczególnych krajach, tak aby uzyskać bardziej szczegółowy i dokładny zarys stosowania instrumentu;

9. zauważa, że w celu zapewnienia ciągłości wszczętych postępowań należy usprawnić sposoby tymczasowego i trwałego przechowywania formularzy niezbędnych do wystąpienia o pomoc prawną, jak również formularzy dotyczących innych procedur, zwłaszcza postępowania w sprawie drobnych roszczeń, zapewniając m.in. by były one jednakowo widoczne we wszystkich językach, w tym na stronie internetowej europejskiego atlasu sądowego w sprawach cywilnych, jak i na portalu e-sprawiedliwość; wzywa Komisję, by niezwłocznie podjęła działania w tym celu;
10. podkreśla, że choć Europejska Sieć Sądowa w sprawach cywilnych i handlowych, o której mowa w sprawozdaniu, podaje informacje na temat pomocy prawnej, to nie zaktualizowała ich od 12 lipca 2007 r.;
11. jest zdania, że przy ustalaniu gospodarczych kryteriów przyznania pomocy prawnej należy lepiej uwzględnić zróżnicowane koszty życia w państwach członkowskich i wyjaśnić, w jaki sposób należy brać pod uwagę te różnice;
12. podkreśla konieczność poprawy i wyjaśnienia ekonomicznych kryteriów uzyskania pomocy prawnej, z myślą o uniknięciu szkodliwych rozbieżności w interpretacji, np. kiedy państwo członkowskie pochodzenia potwierdza prawo do skorzystania z pomocy, a właściwy sąd odmawia jej przyznania lub odwrotnie, czy też kiedy dokumenty przekazane przez wnioskodawcę zamieszkałego w innym państwie członkowskim w celu poświadczenia jego sytuacji ekonomicznej trudno zinterpretować w państwie, do którego zwrócono się o pomoc prawną;
13. zaleca, aby koszty pokrywane w związku ze świadczeniem pomocy prawnej obejmowały też koszty każdego obowiązkowego stawienia się przed sędzią lub innym organem dokonującym oceny wniosku oraz inne koszty z tym związane;
14. apeluje do państw członkowskich, by podjęły więcej starań o spełnienie postanowień art. 18 dyrektywy 2003/8/WE (Informacja);
15. wzywa Komisję do wspierania ogólnoeuropejskich kampanii informacyjnych skierowanych zarówno do ogółu społeczeństwa, jak i przedstawicieli zawodów prawniczych; wzywa państwa członkowskie, by podjęły skuteczniejsze działania w celu lepszego informowania konsumentów, przedsiębiorstw i poszczególnych podmiotów świadczących pomoc socjalną o europejskich środkach w zakresie transgranicznych sporów cywilnych i handlowych oraz o związanych z nimi możliwościach, zwłaszcza w odniesieniu do prawa do uzyskania pomocy prawnej;
16. jest zdania, że państwa członkowskie muszą wspierać rozstrzyganie sporów sądowych – również w przypadkach świadczenia europejskiej pomocy prawnej – za pomocą oszczędnych i nowoczesnych środków komunikacji, zwłaszcza ze względu na stale rosnący rynek wewnętrzny; wzywa Komisję, aby wspierała takie działania finansowo i koncepcyjnie;
17. apeluje do Komisji, by przedłożyła zmieniony wniosek w celu wyeliminowania wymienionych w jej sprawozdaniu (COM(2012)0071) uchybień i niedociągnięć w zakresie interpretacji oraz uwzględnienia pominiętych sytuacji, a także by doprowadziła do dalszego ujednoczenia przepisów państw członkowskich w celu zapobieżenia

kolejnym nieporozumieniom i lukom prawnym;

18. wzywa Komisję do zadbania, aby państwa członkowskie, które po niemal 10 latach nadal nie wdrożyły w pełni przedmiotowych przepisów, teraz uczyniły to niezwłocznie;
19. apeluje do państw członkowskich, które nie podpisały lub nie ratyfikowały jeszcze konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. o ułatwieniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w stosunkach międzynarodowych, aby to uczyniły.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	11.4.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 27 -: 0 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Adam Bielan, Preslav Borissov, Jorgo Chatzimarkakis, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Christian Engström, Vicente Miguel Garcés Ramón, Philippe Juvin, Hans-Peter Mayer, Franz Obermayr, Sirpa Pietikäinen, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, María Irigoyen Pérez, Emma McClarkin, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Olga Sehnalová, Sabine Verheyen
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jutta Steinruck